Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. vasario 13 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondas (EŽŪOGF), Garantijų skyrius, Europos žemės ūkio garantijų fondas (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai (EŽŪFKP) – Europos Sąjungos nefinansuojamos išlaidos – Graikijos Respublikos patirtos išlaidos – Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 – Reglamentas (EB) Nr. 796/2004 – Pagalbos už plotą schema – „Daugiametės ganyklos“ sąvoka – Fiksuoto dydžio finansinė korekcija“

Byloje C-252/18 P

dėl 2018 m. balandžio 6 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Graikijos Respublika, atstovaujama G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou ir E. Chroni,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai D. Triantafyllou ir A. Sauka,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Ispanijos Karalystei, atstovaujamai S. Jiménez García,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Rodin, teisėjai D. Šváby (pranešėjas) ir K. Jürimäe,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: graikų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu Graikijos Respublika prašo panaikinti 2018 m. vasario 1 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Graikija / Komisija* (T-506/15, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2018:53), kuriuo jis atmetė jos ieškinį dėl 2015 m. birželio 22 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2015/1119/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 182, 2015, p. 39, toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003

2 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiančio Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269), 3, 4, 21 ir 24 konstatuojamosiose dalyse buvo numatyta:

„(3) Siekiant išvengti žemės ūkio paskirties žemės apleidimo ir užtikrinti, kad būtų išlaikoma gera jos agrarinė ir aplinkosauginė būklė, reikėtų nustatyti standartus, kurie galėtų arba negalėtų būti pagrindu valstybių narių nuostatoms. Dėl to reikėtų sukurti Bendrijos sistemą, pagal kurią valstybės narės galėtų patvirtinti standartus, atsižvelgdamos į konkrečias atitinkamų teritorijų charakteristikas, įskaitant dirvos ir klimato sąlygas bei egzistuojančias ūkininkavimo sistemas (žemėnaudą, sėjomainą, ūkininkavimo praktikas) ir ūkių struktūrą.

(4) Kadangi daugiametės ganyklos daro teigiamą poveikį aplinkai, reikėtų patvirtinti priemones, skatinančias išlaikyti esamas daugiametes ganyklas, kad būtų išvengta masinio jų pavertimo ariamąja žeme.

<…>

(21) Bendros žemės ūkio politikos paramos schemose numatytas tiesioginis pajamų rėmimas siekiant užtikrinti tinkamą žemės ūkio bendruomenės pragyvenimo lygį. Šis tikslas yra glaudžiai susijęs su kaimo vietovių išlaikymu. Siekiant išvengti neteisingo Bendrijos fondų paskirstymo, paramos išmokos neturėtų būti mokamos ūkininkams, dirbtinai sukūrusiems sąlygas, reikalingas tokioms išmokoms gauti.

<…>

(24) Dėl Bendrijos žemės ūkio konkurencingumo stiprinimo ir skatinimo laikytis maisto kokybės bei aplinkos standartų visada sumažėja nustatytos žemės ūkio produktų kainos ir padidėja Bendrijos žemės ūkio valdų gamybos sąnaudos. Siekiant šių tikslų ir skatinant labiau į rinką orientuotą ir tvarų žemės ūkį, būtina užbaigti perėjimą nuo paramos gamybai prie paramos gamintojui, įdiegiant nuo gamybos apimčių atsietą kiekvieno ūkio pajamų rėmimo sistemą. Nors dėl atsiejimo nuo gamybos apimčių faktinės ūkininkams sumokėtos sumos nesikeis, dėl to gerokai padidės pajamų rėmimo pagalbos veiksmingumas. Dėl to reikėtų, kad bendroji išmoka ūkiui priklausytų nuo kompleksinio paramos susiejimo su aplinkosaugos, maisto saugos, gyvūnų sveikatos ir gerovės reikalavimais bei geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės išlaikymu ūkyje.“

3 Šiame reglamente buvo III antraštinė dalis „Bendrosios išmokos schema“, kurioje buvo 3 skyrius „Teisės į išmokas“. Šio skyriaus 1 skirsnyje „Plotais paremtos teisės į išmokas“ buvo to reglamento 43 straipsnis „Teisių į išmokas nustatymas“, jame nurodyta:

„1. Nepažeisdamas 48 straipsnio, ūkininkas gauna teisę į išmoką už hektarą, kuri apskaičiuojama padalijant referencinę sumą iš visų hektarų, už kuriuos referenciniu laikotarpiu buvo suteikta teisė gauti VI priede išvardytas tiesiogines išmokas, skaičiaus trejų metų vidurkio.

Visas teisių į išmokas skaičius yra lygus pirmiau paminėtam hektarų skaičiaus vidurkiui.

<…>

2. 1 dalyje nurodytam hektarų skaičiui taip pat priskiriama:

<…>

b) visas pašarų plotas referenciniu laikotarpiu.

3. Šio straipsnio 2 dalies b punkte „pašarų plotas“ – tai valdos plotas, kuris kalendoriniais metais pagal [2001 m. gruodžio 11 d.] Komisijos reglamento (EB) Nr. 2419/2001[, nustatančio išsamias integruotos administravimo ir kontrolės sistemos taikymo tam tikroms Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3508/92 nustatytoms Bendrijos pagalbos schemoms taisykles (OL L 327, 2001, p. 11, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 34 t., p. 308)] 5 straipsnį buvo naudojamas gyvuliams auginti, įskaitant bendro naudojimo ir mišrios žemdirbystės plotus. Į pašarų plotą neįeina:

– pastatai, miškai, tvenkiniai, keliai,

– <…>“

4 Reglamento Nr. 1782/2003 44 straipsnio „Naudojimasis teisėmis į išmokas“ 2 dalyje buvo nustatyta:

„Reikalavimus atitinkantis hektaras“ – tai valdos žemės ūkio paskirties žemė, kurioje yra ariamoji žemė ir daugiametė ganykla, išskyrus daugiametėmis kultūromis apsėtus plotus, miškus ar ne žemės ūkio veiklai naudojamus plotus.“

Reglamentas Nr. 796/2004

5 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 796/2004, nustatančio išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytų Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 1782/2003 ir (EB) Nr. 73/2009 bei Tarybos reglamente (EB) Nr. 479/2008 numatytos kompleksinio paramos susiejimo, įgyvendinimo taisykles (OL L 141, 2004, p. 18, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 44 t., p. 243), su pakeitimais, padarytais 2009 m. gegužės 8 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 380/2009 (OL L 116, 2009, p. 9) (toliau – Reglamentas Nr. 796/2004), 2 straipsnio pirma pastraipa buvo suformuluota taip:

„Šiame reglamente vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

<…>

1a) „žemės ūkio paskirties sklypas“ – tai vientisas žemės plotas, kuriame vienas ūkininkas augina vienos rūšies kultūrą; tačiau jei pagal šį reglamentą reikalaujama pateikti atskirą deklaraciją apie konkrečios rūšies kultūrai auginti naudojamą plotą, ta konkreti paskirtis toliau apriboja minėto žemės ūkio paskirties sklypo naudojimą;

<…>

2) daugiametės ganyklos – tai žemė, kurioje natūraliai (t. y. nesėjama) auga žolė ar kitokie žoliniai pašarai arba ji yra auginama (t. y. pasėta) ir kuri penkerius ar daugiau metų nebuvo įtraukta į ūkio sėjomainą, išskyrus žemę, kuriai pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 107 straipsnio 6 dalį taikomos atidėtos žemės schemos, pagal [1992 m. birželio 30 d.] Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2078/92 [dėl suderinamų su aplinkos apsaugos reikalavimais ir kaimo išlaikymu žemės ūkio gamybos metodų (OL L 215, 1992, p. 85)] atidėtus žemės plotus, pagal [1999 m. gegužės 17 d.] Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 [dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiančio bei panaikinančio tam tikrus reglamentus (OL L 160, 1999, p. 80, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 25 t., p. 391)] 22, 23 ir 24 straipsnius atidėtus plotus ir pagal 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 [dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005, p. 1)] 39 straipsnį atidėtus žemės plotus;

2a) „žolė ar kitokie žoliniai pašarai“ – tai visi žoliniai augalai, kurie paprastai valstybėje narėje natūraliai auga ganykloje arba kurių paprastai dedama į sėklų mišinius žolei ganyklose arba pievose (kurios naudojamos arba nenaudojamos gyvuliams ganyti) auginti. Valstybės narės gali įtraukti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IX priede išvardytas kultūras;

<…>“

6 Šiuo klausimu 2005 m. vasario 11 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 239/2005 (OL L 42, 2005, p. 3), kuriuo iš dalies pakeistas pirminės redakcijos Reglamentas (EB) Nr. 796/2004, 1 konstatuojamojoje dalyje buvo nustatyta:

„(1) Reikia pateikti <…> Reglamento (EB) Nr. 796/2004 2 straipsnyje numatytų kelių apibrėžimų patikslinimus. Pirmiausia būtina patikslinti to straipsnio 2 punkte esantį „daugiametės ganyklos“ apibrėžimą ir taip pat apibrėžti terminą „žolė ir kitokie žoliniai pašarai“. Tačiau šiuo atveju būtina atsižvelgti į tai, kad valstybėms narėms reikia užtikrinti tam tikrą lankstumą, kad jos galėtų atsižvelgti į agronomines vietos sąlygas.“

7 Reglamento Nr. 796/2004 8 straipsnio „Bendrieji principai dėl žemės ūkio paskirties sklypų“ 1 dalyje buvo numatyta:

„Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 34 straipsnio 2 dalies nuostatų, laikoma, kad žemės ūkio paskirties sklypas, kuriame yra medžių, atitinka pagalbos už plotą schemų reikalavimus, jeigu žemės ūkio veikla arba, jei taikoma, numatoma gamyba jame gali būti vykdoma panašiai kaip to paties ploto sklypuose, kuriuose nėra medžių.“

8 Reglamento Nr. 796/2004 III antraštinėje dalyje „Kontrolės“ buvo išdėstytas to reglamento 27 straipsnis „Kontrolinio mėginio atranka“. To straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta:

„1. Kontrolines imtis, kurioms pagal šį reglamentą taikomi patikrinimai vietoje, atrenka kompetentinga institucija, remdamasi rizikos analize ir pateiktų pagalbos paraiškų tipiškumo elementais. Kiekvienais metais įvertinamas ir atnaujinamas rizikos analizės parametrų veiksmingumas:

a) nustatant kiekvieno rizikos veiksnio tinkamumą;

b) palyginant rizikos analize pagrįstos ir antrojoje pastraipoje nurodytos atsitiktine tvarka atrinktos imties rezultatus;

c) atsižvelgiant į specifinę valstybės narės padėtį.

Tipiškumo elementui numatyti valstybės narės atsitiktine tvarka atrenka mažiausiai nuo 20 iki 25 % ūkininkų, kuriems taikomi 26 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyti patikrinimai vietoje.

<…>“

9 Toje pačioje III antraštinėje dalyje buvo šio reglamento 30 straipsnis „Plotų nustatymas“. To straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Gali būti atsižvelgiama į bendrą žemės ūkio paskirties sklypo plotą, jei jis visiškai panaudojamas konkrečios valstybės narės ar regiono įprastų standartų prasme. Kitais atvejais atsižvelgiama į faktiškai naudojamą plotą.

Kai kuriuose regionuose, kur tam tikri požymiai, ypač gyvatvorės, grioviai ir sienos tradiciškai yra laikomi geros augalininkystės arba žemės ūkio paskirties žemės panaudojimo praktika, valstybės narės gali priimti sprendimą, kad tas plotas būtų laikomas visiškai panaudojamo ploto dalimi, jei ji neviršija bendrojo valstybių narių nustatytino pločio. Tas plotis turi atitikti tradicinį regione įprastą gyvatvorių, griovių ir sienų plotį, bet neviršyti 2 metrų.

<…>“

Reglamentas (EB) Nr. 1290/2005

10 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, 2005, p. 1) IV antraštinėje dalyje „Sąskaitų apmokėjimas ir Komisijos atliekama stebėsena“ buvo to reglamento 31 straipsnis „Atitikties patikrinimas“. To straipsnio 2 ir 4 dalys buvo suformuluotos taip:

„2. Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, atsižvelgdama į nustatytą neatitikimo svarbą. Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir lygį bei į Bendrijai padarytą finansinę žalą.

3. Prieš priimant sprendimą nefinansuoti, Komisijos patikrinimo išvados ir valstybės narės paaiškinimai pateikiami raštu, po to abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis.

Nepavykus susitarti, valstybė narė gali prašyti pradėti procedūrą, kurios tikslas – suderinti kiekvienos šalies pozicijas per keturis mėnesius. Šios procedūros rezultatai yra pateikiami Komisijai siunčiamoje ataskaitoje, kuri ją išnagrinėja prieš priimdama sprendimą nefinansuoti.

4. Negalima atsisakyti finansuoti:

a) 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų išlaidų, kurios buvo padarytos prieš daugiau kaip dvidešimt keturis mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadas;

<…>“

Reglamentas (EB) Nr. 885/2006

11 2006 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 885/2006, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl mokėjimo agentūrų ir kitų įstaigų akreditavimo bei EŽŪGF ir EŽŪFKP sąskaitų patikrinimo ir patvirtinimo taikymo taisykles (OL L 171, 2006, p. 90 ir klaidų ištaisymas OL L 291, 2007, p. 30), buvo išdėstytas 11 straipsnis „Atitikties patikrinimas“. To straipsnio 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Jeigu po atlikto tyrimo Komisija mano, kad išlaidos neatitinka Bendrijos taisyklių, ji praneša tokias išvadas atitinkamai valstybei narei ir nurodo korekcines priemones, reikalingas užtikrinti, kad ateityje būtų laikomasi šių taisyklių.

Pranešime daroma nuoroda į šį straipsnį. Valstybė narė per du mėnesius nuo šio pranešimo gavimo pateikia atsakymą, o Komisija, atsižvelgusi į jį, gali pakeisti savo poziciją. Pagrįstais atvejais Komisija gali leisti pratęsti atsakymui nustatytą laikotarpį.

Kai baigiasi atsakymui nustatytas laikotarpis, Komisija sušaukia dvišalį posėdį ir abi šalys stengiasi pasiekti susitarimą dėl priemonių, kurių reikia imtis, taip pat dėl pažeidimo sunkumo įvertinimo bei dėl Bendrijos biudžetui padarytos finansinės žalos.

2. Per du mėnesius nuo 1 dalies trečioje pastraipoje nurodyto dvišalio posėdžio protokolo gavimo dienos valstybė narė pateikia šio posėdžio metu prašytą informaciją arba kitos informacijos, kuri, jos manymu, galėtų būti naudinga vykstančiam tyrimui.

Pateisinamais atvejais Komisija, gavusi pagrįstą prašymą iš valstybės narės, gali leisti pratęsti pirmojoje pastraipoje nurodytą laikotarpį. Prašymą Komisijai reikia nusiųsti, kol tas laikotarpis dar nepasibaigęs.

Pasibaigus pirmoje pastraipoje nurodytam laikotarpiui, Komisija oficialiai praneša savo išvadas valstybei narei, remdamasi informacija, gauta per atitikimo patikrinimo procedūrą. Pranešime įvertinamos išlaidos, kurioms Komisija numato netaikyti Bendrijos finansavimo pagal Reglamento [Nr. 1290/2005] 31 straipsnį, ir daroma nuoroda į šio reglamento 16 straipsnio 1 dalį.

3. Valstybė narė praneša Komisijai apie korekcines priemones, kurių ji ėmėsi, kad užtikrintų, jog būtų laikomasi Bendrijos taisyklių ir nuo kurios datos jos bus įgyvendinamos.

Komisija, išnagrinėjusi Taikinimo institucijos pagal šio reglamento 3 skyrių parengtą ataskaitą, priima, jei reikia, vieną ar daugiau sprendimų pagal Reglamento [Nr. 1290/2005] 31 straipsnį, siekdama nebefinansuoti iš Bendrijos lėšų išlaidų, neatitinkančių Bendrijos taisyklių, kol valstybė narė veiksmingai neįgyvendina korekcinių priemonių.

Vertindama išlaidas, kurių Bendrija nefinansuos, Komisija gali atsižvelgti į informaciją, kurią valstybės narės pranešė pasibaigus 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu tokia informacija reikalinga geriau apskaičiuoti Bendrijos biudžetui padarytą finansinę žalą ir jeigu pavėluotas informacijos pateikimas yra pagrįstas išskirtinėmis aplinkybėmis.

<…>“

Reglamentas (EB) Nr. 73/2009

12 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiančio Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 (OL L 30, 2009, p. 16), 7 ir 23 konstatuojamosiose dalyse buvo nustatyta:

„(7) Daugiamečių ganyklų teigiamas poveikis aplinkai buvo pripažintas Reglamente [Nr. 1782/2003]. Reikėtų toliau laikytis šiame reglamente numatytų priemonių, kuriomis skatinama išlaikyti esamas daugiametes ganyklas, ir taip užtikrinti, kad jos nebūtų masiškai paverčiamos ariamąja žeme.

<…>

(23) Remiantis patirtimi, įgyta taikant bendrosios išmokos schemą, kai kuriais atvejais atsietoji pajamų parama buvo skirta paramos gavėjams, kurių žemės ūkio veikla sudaro tik nedidelę visos jų ekonominės veiklos dalį arba kurių verslo tikslas – ne žemės ūkio veikla arba tokia veikla sudaro tik nedidelę jų verslo dalį. Siekiant užtikrinti, kad pajamų parama už veiklą žemės ūkio sektoriuje nebūtų skiriama tokiems paramos gavėjams, ir užtikrinti, kad visa Bendrijos parama būtų naudojama tinkamam žemės ūkio bendruomenės gyvenimo lygiui užtikrinti, tokią paramą skiriančios valstybės narės turėtų būti įgaliotos tokiems fiziniams ir juridiniams asmenims neskirti tiesioginių išmokų pagal šį reglamentą.“

13 Reglamente Nr. 73/2009 buvo II antraštinė dalis „Bendrosios nuostatos dėl tiesioginių išmokų“, kuriame buvo 4 skyrius „Integruota administravimo ir kontrolės sistema“. Tame skyriuje buvo išdėstytas 19 straipsnis „Paraiškos paramai gauti“, kurio 1 dalyje buvo nustatyta:

„Ūkininkas kasmet pateikia paraišką tiesioginėms išmokoms gauti, prireikus nurodydamas:

a) visus valdos žemės ūkio paskirties sklypus, jei valstybė narė taiko 15 straipsnio 3 dalį – alyvmedžių skaičių ir jų išsidėstymą sklype;

b) prašomas panaudoti teises į išmokas;

c) visą kitą šiame reglamente ar atitinkamos valstybės narės numatytą informaciją.“

<…>“

14 To reglamento III antraštinėje dalyje „Bendrosios išmokos schema“ buvo išdėstytas 34 straipsnis „Naudojimasis teisėmis į išmokas už reikalavimus atitinkantį hektarą“. To straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Šioje antraštėje „reikalavimus atitinkantis hektaras“ yra:

a) valdos žemės ūkio paskirties žemė ir miško kirtimo atžalynais <…> apsodinti plotai, kurie naudojami žemės ūkio veiklai <…> ir

b) plotai, už kuriuos 2008 m. buvo suteikta teisė į išmokas pagal bendrosios išmokos schemą arba vienkartinės išmokos už plotus schemą ir

<…>

ii) kuriuose tam tikro ūkininko atitinkamo įsipareigojimo galiojimo laikotarpiu apželdinamas miškas pagal [Reglamento Nr. 1257/1999] 31 straipsnį arba [2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (OL L 277, 2005, p. 1)] 43 straipsnį arba pagal nacionalinę schemą, kurios sąlygos suderintos su to reglamento 43 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatomis, <…>

<…>“

15 Reglamento Nr. 73/2009 137 straipsnis „Teisių į išmokas patvirtinimas“ buvo išdėstytas to reglamento VII antraštinės dalies 1 skyriuje „Įgyvendinamosios nuostatos“. Šis straipsnis buvo suformuluotas taip:

„1. Teisės į išmokas, paskirtos ūkininkams iki 2009 m. sausio 1 d., laikomos teisėtomis ir tinkamomis nuo 2010 m. sausio 1 d.

2. 1 dalis netaikoma teisėms į išmokas, paskirtoms ūkininkams pagal neteisingais faktais pagrįstas paraiškas, išskyrus atvejus, kai ūkininkas iš tikrųjų negalėjo aptikti tokios klaidos.

3. Šio straipsnio 1 dalimi nepažeidžiama Komisijos teisė priimti sprendimus, nurodytus [Reglamento Nr. 1290/2005] 31 straipsnyje, dėl išlaidų išmokoms, skirtoms už bet kuriuos ne vėlesnius kaip 2009 kalendorinius metus.“

Reglamentas (EB) Nr. 1120/2009

16 2009 m. spalio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1120/2009, kuriuo nustatomos išsamios <…> Reglamento <…> Nr. 73/2009 <…> III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos taikymo taisyklės (OL L 316, 2009, p. 1), 2 straipsnis buvo suformuluotas taip:

„Reglamento [Nr. 73/2009] III antraštinėje dalyje ir šiame reglamente vartojamos šios apibrėžtys“

<…>

c) daugiametė ganykla – žemė, kurioje natūraliai (t. y. nesėjama) arba specialiai auginama (t. y. pasėta) auga žolė ar kitokie žoliniai pašarai ir kuri penkerius ar daugiau metų nebuvo įtraukta į valdos sėjomainą, išskyrus pagal reglamentą [Nr. 2078/92], pagal reglamento [Nr. 1257/1999] 22, 23 ir 24 straipsnius ir pagal reglamento [Nr. 1698/2005] 39 straipsnį atidėtus plotus; šioje apibrėžtyje žolė ar kitas žolinis pašaras – tai visi žoliniai augalai, kurie paprastai auga natūraliose ganyklose arba paprastai valstybėse narėse įtraukiami į sėklų mišinius ganykloms ar lankoms (nepaisant to, ar jos skirtos ganomiems gyvūnams). Valstybės narės gali įtraukti I priede išvardytus pasėlius;

<…>“

Reglamentas (EB) Nr. 1122/2009

17 2009 m. lapkričio 30 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1122/2009, kuriuo nustatomos išsamios Reglamento Nr. 73/2009 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu, moduliavimu ir integruota administravimo ir kontrolės sistema pagal tame reglamente numatytas ūkininkams skirtas tiesioginės paramos schemas, ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su kompleksiniu paramos susiejimu pagal vyno sektoriui numatytą

paramos schemą (OL L 316, 2009, p. 65), buvo II antraštinė dalis „Paramos paraiškos“. Šios antraštinės dalies I skyriuje „Bendroji paraiška“ buvo išdėstytas šio reglamento 11 straipsnis „Bendrosios paraiškos pateikimo data“. To straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Bendroji paraiška pateikiama iki valstybės narės nustatytinos datos, bet ne vėlesnės kaip gegužės 15 d. Tačiau Estija, Latvija, Lietuva, Suomija ir Švedija gali nustatyti vėlesnę datą, bet ne vėlesnę kaip birželio 15 d.

<…>“

18 To reglamento 31 straipsnio „Kontrolinės imties atranka“ 1 ir 2 dalys buvo išdėstytos taip:

„1. Šiame reglamente nurodytų patikrinimų vietoje kontrolines imtis atrenka kompetentinga institucija, remdamasi rizikos analizės rezultatais ir atsižvelgdama į pateiktų paramos paraiškų reprezentatyvumą.

Reprezentatyvumui užtikrinti valstybės narės atsitiktine tvarka atrenka ne mažiau kaip 20–25 % ūkininkų, kuriems taikomi 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyti patikrinimai vietoje.

Tačiau jeigu vietoje tikrintinų ūkininkų yra daugiau nei 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas mažiausias tikrintinų vietoje ūkininkų skaičius, atsitiktine tvarka atrinktų ūkininkų dalis papildomoje imtyje neturėtų viršyti 25 %.

2. Kasmet rizikos analizės parametrų veiksmingumas įvertinamas ir atnaujinamas:

a) nustatant kiekvieno rizikos veiksnio tinkamumą;

b) palyginant rizikos analize pagrįstos ir atsitiktine tvarka atrinktos imties, nurodytos šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, rezultatus;

c) atsižvelgiant į valstybės narės padėtį.“

19 To paties reglamento 34 straipsnio „Plotų nustatymas“ 2 ir 4 dalyse buvo nustatyta:

„2. Gali būti atsižvelgiama į bendrą žemės ūkio paskirties sklypo plotą, jei jis visas naudojamas pagal konkrečios valstybės narės ar regiono įprastus standartus. Kitais atvejais atsižvelgiama į faktiškai naudojamą plotą.

Regionuose, kuriuose tam tikri elementai, visų pirma gyvatvorės, grioviai ir sienos, paprastai yra susiję su augalininkystės arba žemės ūkio paskirties žemės naudojimo gerąją patirtimi, valstybės narės gali priimti sprendimą, kad tas plotas būtų laikomas viso naudojamo ploto dalimi, jei ji neviršija bendrojo valstybių narių nustatytino pločio. Tas plotis turi atitikti tradicinį regione įprastą gyvatvorių, griovių ir sienų plotį, bet neviršyti 2 metrų.

<…>

4. Nepažeidžiant Reglamento [Nr. 73/2009] 34 straipsnio 2 dalies nuostatų, laikoma, kad žemės ūkio paskirties sklypas, kuriame yra medžių, atitinka paramos už plotus schemų reikalavimus, jeigu žemės ūkio veikla arba, jei taikoma, numatoma gamyba jame gali būti vykdoma panašiai kaip to paties ploto sklypuose, kuriuose medžių nėra.“

20 Reglamento Nr. 1122/2009 53 straipsnio „Patikrinimų vietoje elementai“ 6 dalyje buvo nustatyta:

„Patikrinimai vietoje, susiję su 50 straipsnio 1 dalyje numatyta imtimi, atliekami per kalendorinius metus, kuriais pateiktos paramos paraiškos.“

Reglamentas (ES) Nr. 1307/2013

21 Pirminės redakcijos 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013, p. 608), 4 straipsnio 1 dalies h punkte buvo įtvirtinta tokia apibrėžtis:

„Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

<…>

h) „daugiametis žolynas ir daugiametė ganykla (bendrai vadinami daugiamečiais žolynais) – žemė, kurioje natūraliai auga (t. y. nesėjama) arba specialiai auginama (t. y. pasėta) žolė ar kiti žoliniai pašarai ir kuri penkerius metus ar ilgiau neįtraukta į valdos sėjomainą; joje gali augti ir kitos augalų rūšys, pavyzdžiui, krūmokšniai ir (arba) medžiai, kurie gali būti panaudoti ganymui, su sąlyga, kad joje tebevyrauja žolė ir kiti žoliniai pašarai, taip pat, jei valstybės narės taip nusprendžia – žemė, kurią galima panaudoti ganymui ir kuri sudaro dalį nusistovėjusios vietos praktikos, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose tradiciškai nevyrauja.“

22 Ši nuostata su pakeitimais, padarytais 2017 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/2393 (OL L 350, 2017, p. 15), suformuluota taip:

„Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

<…>

h) „daugiametis žolynas ir daugiametė ganykla (bendrai vadinami daugiamečiais žolynais) – žemė, kurioje natūraliai auga (t. y. nesėjama) arba specialiai auginama (t. y. pasėta) žolė ar kiti žoliniai pašarai ir kuri penkerius metus ar ilgiau nebuvo įtraukta į valdos sėjomainą, taip pat, kai taip nusprendžia valstybės narės, kuri penkerius metus ar ilgiau nebuvo ariama; joje gali augti ir kitos augalų rūšys, pavyzdžiui, krūmokšniai ir (arba) medžiai, kurie gali būti panaudoti ganymui, ir, kai taip nusprendžia valstybės narės, kitos augalų rūšys, kaip antai krūmokšniai ir (arba) medžiai, kurie gali būti panaudoti gyvūnams šerti, jeigu joje ir toliau vyrauja žolė ir kiti žoliniai pašarai. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad daugiamečiu žolynu būtų laikoma:
   i) žemė, kurią galima panaudoti ganymui ir kurios atžvilgiu laikomasi nusistovėjusios vietos praktikos, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose tradiciškai nevyrauja, ir (arba)
   ii) žemė, kurią galima panaudoti ganymui, kai žolė ir kiti žoliniai pašarai ganyklų plotuose nevyrauja arba neauga.“

Ginčo aplinkybės

23 Nuo 2010 m. birželio mėn. iki 2012 m. birželio mėn. Komisija atliko dvi grupes tyrimų dėl Graikijos Respublikos padarytų išlaidų, viena vertus, dėl pagalbos už plotą 2009–2011 paraiškų teikimo metais ir, kita vertus, dėl kompleksinio paramos susiejimo tais pačiais paraiškų teikimo metais.

24 Baigusi tyrimus, 2011 m. lapkričio 24 d. raštu Komisija pateikė pastabas Graikijos Respublikai pagal Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 1 dalį (toliau – pirmasis 2011 m. lapkričio 24 d. pranešimas). Ši valstybė narė į jį atsakė 2012 m. sausio 24 d.

25 Po pirmojo 2011 m. lapkričio 24 d. pranešimo ir po to, kai Graikijos Respublika pateikė atsakymus į jį, 2013 m. gegužės 23 d. įvyko dvišalis susitikimas dėl pagalbos už plotą. 2013 m. birželio 14 d. Komisija pateikė Graikijos Respublikai savo išvadas, į jas ši valstybė narė atsakė 2013 m. rugsėjo 19 d.

26 2014 m. vasario 18 d. raštu Komisija pranešė Graikijos Respublikai apie pasiūlymą Europos Sąjungos lėšomis nefinansuoti 302 577 561,08 euro dėl to, kad 2009–2011 paraiškų teikimo metais pagalbos už plotą sistemos taikymas neatitiko Sąjungos taisyklių.

27 2014 m. balandžio 8 d. raštu Graikijos Respublika perdavė bylą taikinimo institucijai, kuri 2014 m. spalio 22 d. pateikė nuomonę.

28 2015 m. sausio 27 d. Komisija priėmė galutinę poziciją, kuria ja siūlė nefinansuoti bendros galutinės 313 483 531,71 euro sumos.

29 Dėl kompleksinio paramos susiejimo režimo pažymėtina, kad po pirmojo 2011 m. lapkričio 24 d. pranešimo ir po to, kai Graikijos Respublika pateikė atsakymus į jį, dėl to paramos susiejimo taip pat įvyko šio reglamento 25 punkte minėtas 2013 m. gegužės 23 d. dvišalis susitikimas. 2013 m. birželio 14 d. Komisija pateikė Graikijos Respublikai išvadas, į jas ši valstybė narė atsakė 2013 m. lapkričio 13 d.

30 2014 m. balandžio 1 d. raštu Graikijos Respublika taip pat perdavė bylą taikinimo institucijai, ši 2014 m. rugsėjo 24 d. pateikė nuomonę.

31 2015 m. vasario 4 d. Komisija priėmė galutinę poziciją, ja siūlė nefinansuoti bendros galutinės 16 060 573,95 euro sumos.

32 2015 m. birželio 22 d. priimtu ginčijamu sprendimu Komisija pritaikė fiksuoto dydžio korekcijas už 2009–2011 paraiškų teikimo metus, jų grynasis dydis, kiek tai susiję su tiesiogine pagalba už plotą, yra 302 577 561,08 euro ir, kiek tai susiję su kompleksinio paramos susiejimo schema, 15 383 972,53 euro.

33 Finansinių korekcijų nustatymą Komisija pagrindė prie ginčijamo sprendimo pridėtoje suvestinėje ataskaitoje išdėstytais motyvais, pateiktais skundžiamo sprendimo 16–34 punktuose.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

34 2015 m. rugpjūčio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Graikijos Respublikos pareikštą ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, jame iš esmės pateikti šeši pagrindai.

35 Pirmieji du pagrindai buvo susiję su 25 % korekcija, nustatyta už trūkumus dėl daugiamečių ganyklų apibrėžimo ir kontrolės, ir buvo atitinkamai grindžiami, pirma, klaidingu Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkto ir Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punkto aiškinimu ir taikymu, ir, antra, klaidingu 1997 m. gruodžio 23 d. Komisijos dokumento Nr. VI/5330/97 „Finansinių pasekmių apskaičiavimo gairės rengiant sprendimą dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus sąskaitų patvirtinimo“ (toliau – Dokumentas VI/5330/97) klaidingu aiškinimu bei taikymu, kiek tai susiję su 25 % dydžio finansinės korekcijos nustatymo sąlygų tenkinimu, nemotyvavimu, Komisijos diskrecijos ribų viršijimu ir tuo pat metu padarytu proporcingumo principo pažeidimu.

36 Trečiasis pagrindas buvo grindžiamas klaidingu Dokumento Nr. VI/5330/97 aiškinimu ir taikymu, kiek tai susiję su 5 % dydžio finansinės korekcijos nustatymu, Komisijos diskrecijos ribų viršijimu ir proporcingumo principo pažeidimu.

37 Ketvirtasis pagrindas buvo grindžiamas klaidingu Reglamento Nr. 1122/2009 31 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 796/2004 27 straipsnio aiškinimu ir taikymu bei teisėtų lūkesčių principo pažeidimu.

38 Penktasis ir šeštasis pagrindai buvo susiję su kompleksinio paramos susiejimo sistema; penktasis pagrindas buvo grindžiamas klaidingu Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio ir Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio aiškinimu ir taikymu, nepakankamu motyvavimu ir vertinimo klaida dėl

fiksuotos 2 % korekcijos už 2011 paraiškų teikimo metus, o šeštasis pagrindas – SESV 266 ir 280 straipsnių, susijusių su Komisijos pareiga imtis priemonių 2014 m. lapkričio 6 d. Sprendimui *Graikija / Komisija* (T-632/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:934) įvykdyti, pažeidimu ir nemotyvavimu, kiek tai susiję su 10 460 620,42 euro sumos negrąžinimu Graikijos Respublikai po to, kai buvo priimtas minėtas sprendimas.

39 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė ieškinį.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

40 Graikijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamą sprendimą ir

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

41 Komisija prašo Teisingumo Teismo apeliacinį skundą atmesti kaip nepagrįstą. Ji taip pat prašo priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

42 Ispanijos Karalystė prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

43 Apeliaciniam skundui pagrįsti Graikijos Respublika pateikia penkis pagrindus. Pirmieji du pagrindai susiję su 25 % dydžio finansine korekcija, taikoma pagalbai už plotą už ganyklas. Trečiasis pagrindas pateiktas dėl 5 % finansinės korekcijos, taikomos už spragas sklypų identifikavimo sistemoje 2009 paraiškų teikimo metais. Ketvirtasis pagrindas susijęs su 2 finansine korekcija dėl rizikos analizės neveiksmingumo 2010 paraiškų teikimo metais. Penktasis pagrindas susijęs su 2 % finansine korekcija už 2011 paraiškų teikimo metus, kiek tai susiję su kompleksiniu paramos susiejimu.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

44 Pirmajame pagrinde Graikijos Respublika iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 49–84 punktuose klaidingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktą ir Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punktą, kuriuose nustatyta „daugiametės ganyklos“ apibrėžtis, ir neįvykdė pareigos motyvuoti pagal SESV 296 straipsnį.

45 Graikijos Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 55, 56, 68 ir 74 punktuose rėmėsi klaidingu kriterijumi dėl augalų rūšių, augančių plotuose, į kuriuos atsižvelgė Komisija, nustatydama, ar šie plotai yra „daugiametė ganykla“, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę. Iš tiesų Bendrasis Teismas kaip „daugiametę ganyklą“ kvalifikavo tik tuos plotus, kuriuose auga žolė arba kiti žoliniai pašarai, išskyrus plotus, kuriuose auga krūmai ir medingieji augalai, būdingi vadinamosioms „Viduržemio jūros tipo“ ganykloms. Pasak apeliantės, Bendrasis Teismas turėjo vadovautis kitu kriterijumi, pagal kurį „daugiametėmis ganyklomis“ laikomi plotai, kurie pagal nusistovėjusią vietos

praktiką tradiciškai skiriami ganykloms ir kuriuose žolė ir žoliniai pašarai nedominuoja. Medingųjų augalų dominavimo aptariamuose plotuose taip pat negalima laikyti rodikliu, kad buvo atsisakyta žemės ūkio veiklos.

46 Pasak Graikijos Respublikos, toks aiškinimas leidžiamas remiantis Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio formuluote ir to reglamento kontekstu bei siekiamais tikslais. Ji pabrėžia, kad plačią sąvokos „daugiametės ganyklos“ sampratą lemia tiek Reglamento Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies h punktas, tiek 2008 m. balandžio 2 d. Komisijos Jungtinio tyrimų centro (JRC) paskelbtas vadovas, skirtas valstybėms narėms pateikti gaires dėl geriausių būdų laikytis galiojančių teisės nuostatų dėl bendrosios žemės ūkio politikos (BŽŪP), taip pat veiksmų planas, kurį bendradarbiaudamos su Komisija 2012 m. spalio mėn. parengė Graikijos valdžios institucijos ir kuriame pateiktas ganyklų tinkamumo vertinimas remiantis referencinio sklypo (vieneto) palydovinėmis nuotraukomis ir taikant proporcinio skaičiavimo sistemą (*pro rata*) tais atvejais, kai yra krūmynų (toliau – 2012 m. veiksmų planas).

47 Pritardama šiems argumentams Ispanijos Karalystė iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nuspręsdamas, kad reikšmingas kriterijus yra aptariamame sklype augančių augalų rūšis, ir vėliau atlikdamas tyrimą šio kriterijaus pagrindu. Pasak šios valstybės narės, reikšmingas kriterijus grindžiamas ne tame sklype augančių augalų rūšimi, o su faktiniu to sklypo panaudojimu žemės ūkio tikslais.

48 Komisija siūlo atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą. Ji laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas teisingai aiškino ir taikė Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkte ir Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punkte išdėstytą „daugiametės ganyklos“ sąvoką. Remiantis ta apibrėžtimi, teigtina, kad lemiamos reikšmės turi kriterijus, susijęs su aptariamame žemės ūkio paskirties žemės sklype augančių augalų rūšimis. Be to, nei šio sprendimo 46 punkte nurodytos gairės, nei minėtas 2012 m. veiksmų planas, nei nuo 2015 m. sausio 1 d. taikomas Reglamentas Nr. 1307/2013, kuriame pateikta išplėsta sąvokos „daugiametės ganyklos“ apibrėžtis, neturi reikšmės nagrinėjant tuo metu, kai klostėsi šios bylos faktinės aplinkybės, taikytiną teisę ir vertinant Komisijos nuspręstą taikyti finansinę korekciją.

Teisingumo Teismo vertinimas

49 Pirmajame pagrinde Graikijos Respublika iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, aiškindamas „daugiametės ganyklos“ sąvoką, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktą ir Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punktą, ir skundžiamo sprendimo 56 punkte konstatuodamas, kad ši sąvoka taikoma tik plotams, apaugusiems žole ir žoliniais pašarais, išskyrus plotus, kuriuose auga medingieji augalai ar krūmokšniai, būdingi vadinamosioms „Vidužemio jūros tipo“ ganykloms. Iš tiesų, pasak Graikijos Respublikos, su aptariamame žemės ūkio paskirties sklype augančių augalų rūšimi susijęs kriterijus neturi lemiamos reikšmės kvalifikuojant kaip „daugiametes ganyklas“.

50 Šiuo klausimu reikia pažymėti, viena vertus, kad Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punkte pateikta beveik tokia pat sąvokos „daugiametės ganyklos“ apibrėžtis kaip Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkte. Kita vertus, remiantis 2019 m. gegužės 15 d. Sprendimu *Graikija / Komisija* (C-341/17 P, EU:C:2019:409), kuriame Teisingumo Teismas išaiškino Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkte nurodytą sąvoką „daugiametės ganyklos“, galima teigti, jog lemiamas kriterijus apibrėžiant „daugiametes ganyklas“ yra ne žemės ūkio paskirties sklype augančių augalų rūšis, o faktinis to sklypo panaudojimas tipinei žemės ūkio veiklai „daugiamečių ganyklų“ tikslais. Todėl augantys medingieji augalai ar krūmokšniai negali savaime būti kliūtis sklypą kvalifikuojant kaip „daugiametes ganyklas“, jei tie augalai netrukdo tą sklypą veiksmingai naudoti žemės ūkio veiklai (2019 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-341/17 P, EU:C:2019:409, 54 punktas).

51 Todėl skundžiamo sprendimo 56 punkte nuspręsdamas, kad reikšmingas kriterijus yra aptariamame sklype augančių augalų rūšis, ir paskui atlikdamas tyrimą to kriterijaus pagrindu, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas ir taikydamas sąvoką „daugiametės ganyklos“, išdėstytą Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkte ir Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punkte. Darytina išvada, kad skundžiamo sprendimo 65 punkte išdėstytas Bendrojo Teismo argumentas, kad Graikijos Respublika taip ir neįrodė, jog Komisijos vertinimai yra netikslūs, yra klaidingas.

52 Vadinasi, pirmajam Graikijos Respublikos pagrindui reikia pritarti. Darytina išvada, kad reikia panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą tiek, kiek Bendrasis Teismas atmetė Graikijos Respublikos ieškinį dėl ginčijamame sprendime nustatytos 25 % fiksuoto dydžio korekcijos už 2009–2011 paraiškų teikimo metus dėl nustatytų trūkumų apibrėžiant ir kontroliuojant daugiametes ganyklas.

Dėl antrojo pagrindo

53 Antrajame pagrinde Graikijos Respublika iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino ir taikė Dokumentą VI/5330/97, kiek tai susiję su visų keturių sąlygų tenkinimu, kad būtų galima taikyti 25 % dydžio korekciją.

54 Kadangi šis pagrindas susijęs su 25 % dydžio korekcija dėl nustatytų trūkumų apibrėžiant ir kontroliuojant daugiametes ganyklas ir, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 52 punktu, skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktas turi būti panaikintas, šio pagrindo nebereikia nagrinėti, nes jį išnagrinėjus skundžiamo sprendimo panaikinimas nebus platesnės apimties.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

55 Apeliacinio skundo trečiasis pagrindas gali būti suskirstytas į dvi dalis, nepaisant šiek tiek padriko jo išdėstymo.

56 Pirmoje dalyje Graikijos Respublika iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 141–162 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė teisėtumo, gero administravimo ir teisės į gynybą bei proporcingumo principus, nes neatsižvelgė į jos argumentą, kad reikalavimų neatitinkančių sklypų statuso pakeitimas į reikalavimus atitinkančių sklypų statusą 2009 paraiškų teikimo metais buvo patikrintas, todėl šis statuso pasikeitimas nesukėlė jokio pavojaus Europos žemės ūkio garantijų fondui (EŽŪGF).

57 Antroje dalyje Graikijos Respublika iš esmės teigia, kad, kiek tai susiję su pagrindu, kurį ji pateikė ieškiniui Bendrajame Teisme pagrįsti, nes Komisija neteisingai ją apkaltino padarius akivaizdžių klaidų 2009 m. paraiškų pakeitimuose, Bendrasis Teismas pažeidė jos pareigą motyvuoti ir proporcingumo principą. Skundžiamo sprendimo 158 ir 162 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai patvirtino Komisijos vertinimą, kuriame EUŽGF kylantis pavojus patirti nuostolių buvo ekstrapoliuotas iš pavienių atvejų.

58 Komisija prašo atmesti šį pagrindą kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

59 Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies reikia priminti, kad remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija galima teigti, jog pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą apeliacinis skundas gali būti paduotas tik dėl teisės klausimų. Todėl tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti bylai turinčius reikšmės faktus ir įrodymus. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio galima paduoti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui, nebent jie buvo iškraipyti (2019 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *LS Cable & System / Komisija*, C-596/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:1025, 24 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

60 Vis dėlto šiuo atveju, prisidengdama tariamu teisėtumo, gero administravimo ir teisės į gynybą principų pažeidimu, Graikijos Respublika iš tikrųjų tik ginčija skundžiamo sprendimo 149 punkte Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą dėl pažeidimų atliekant reikalavimų neatitinkančių sklypų statuso pakeitimo į reikalavimus atitinkančių sklypų statusą už 2009 paraiškų teikimo metus kontrolę.

61 Beje, dėl Graikijos Respublikos argumento, kad Bendrasis Teismas pažeidė proporcingumo principą, nes neatsižvelgė į jos pateiktus skaičius, reikia konstatuoti, kad toks argumentas pateiktas dėl Bendrojo Teismo atlikto duomenų tikslumo vertinimo ir dėl to yra susijęs su faktinių aplinkybių vertinimu.

62 Taigi trečiojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina.

63 Dėl to pagrindo antros dalies reikia visų pirma pažymėti, kad, nors Graikijos Respublika daro nuorodą į skundžiamo sprendimo 158–162 punktus, iš esmės jos argumentai dėl proporcingumo principo pažeidimo ir nepakankamo motyvavimo pateikti tik dėl to sprendimo 159 punkto.

64 Šiuo klausimu reikia visų pirma pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 149–151 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisijos konstatuoti pažeidimai dėl sklypų statuso žemės ūkio sklypų identifikavimo sistemoje ir su tuo susijusių klaidų taisymas turėjo būti kvalifikuoti kaip pagrindinių patikrinimų trūkumai, kaip nurodyta Dokumento Nr. VI/5330/97 2 priede.

65 Paskui skundžiamo sprendimo 152, 153 ir 156 punktuose Bendrasis Teismas, remdamasis Dokumentu Nr. VI/5330/97, nusprendė, kad 5 % fiksuoto dydžio korekcijos taikymas buvo pagrįstas atsižvelgiant į konstatuotus pažeidimus ir jam nagrinėti pateiktus įrodymus.

66 Skundžiamo sprendimo 159 punkte Bendrasis Teismas tik pažymėjo, kad Komisijos nustatyti ir skundžiamo sprendimo 146–149 punktuose nurodyti trūkumai galėjo pagrįsti didesnių pažeidimų įtarimą ir leido Komisijai suabejoti pagrindinių patikrinimų kokybe. Be to, minėtame 159 punkte Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad Graikijos Respublika nepateikė įrodymų, kuriais būtų galima paneigti tokius Komisijos konstatavimus. Taigi tame 159 punkte Bendrasis Teismas tik įgyvendino nekintančias su įrodinėjimo pareiga susijusias taisykles atitinkamoje srityje, kurias, beje, jis priminė skundžiamo sprendimo 143–145 punktuose ir kuriose nustatyta, kad ši pareiga, kiek ji taikoma Komisijai, apsiriboja teise pateikti įrodymų rimtoms ir pagrįstoms jai kylančioms abejonėms dėl nacionalinių valdžios institucijų atliekamų patikrinimų nepakankamumo ar jų pateiktų skaičių netikslumo patvirtinti, o suinteresuotoji valstybė narė privalo įrodyti, kad Komisijos vertinimai netikslūs arba kad EŽŪGF nekyla pavojus dėl nuostolio ar pažeidimo, remiantis taikoma patikima ir veiksminga patikrinimo sistema.

67 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia Graikijos Respublika, viena vertus, Bendrasis Teismas nepažeidė proporcingumo principo ir, kita vertus, skundžiamas sprendimas yra teisingai ir pakankamai motyvuotas.

68 Taigi trečiojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

69 Darytina išvada, kad trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

70 Ketvirtajame pagrinde Graikijos Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 163–183 punktuose atmetė jos pagrindą dėl rizikos analizės už 2020 paraiškų teikimo metus neveiksmingumo. Konkrečiau kalbant, ji tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jos teisę kreiptis į teismą dėl pernelyg didelio jo formalizmo. Iš tiesų skundžiamo sprendimo 181 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Graikijos Respublika nepakankamai pagrindė argumentą dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo, nes ši valstybė narė tik nurodė, kad jos taikomas kontrolinių pavyzdžių atsitiktinės atrankos metodas buvo suderinamas su techninėmis specifikacijomis, nustatytomis 2010 m. Komisijos parengtame dokumente, tačiau nepatikslino, kurią tų specifikacijų dalį ji įgyvendino, o jos argumentas nebuvo pagrįstas taip, kad Bendrasis Teismas galėtų vykdyti kontrolę. Graikijos Respublika teigia, kad neatsižvelgdamas į šias technines specifikacijas, Bendrasis Teismas neproporcingai pažeidė jos teisę kreiptis į teismą.

71 Komisija prašo atmesti šį pagrindą.

Teisingumo Teismo vertinimas

72 Reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 181 punkte Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, jog išdėstytam argumentui pagrįsti Graikijos Respublika pateikė tik nacionalinės institucijos parengtą dokumentą, kuriame daroma nuoroda į technines specifikacijas, kurios parengtos ne 2010 metams, o 2012 metams. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad dėl to, jog Graikijos Respublika nesuteikė galimybės Bendrajam Teismui įsitikinti, kad 2010 metams Komisijos parengtos techninės specifikacijos yra tokios pačios kaip ir tos, kurios buvo parengtos 2012 metams, ir nepatikslino, kurią tų specifikacijų dalį ji įgyvendino, tas argumentas yra nepagrįstas tiek, kad Bendrasis Teismas galėtų atlikti kontrolę, todėl jį dėl šios priežasties atmetė.

73 Taigi šis Bendrojo Teismo vertinimas, grindžiamas tuo, kad nors šalis remiasi teisės akto turiniu, tačiau to akto nepateikia ir taip neleidžia teismui patikrinti jo turinio, yra nulemtas ne to teismo „pernelyg didelio formalizmo“, o gero teisingumo vykdymo, todėl negalima pagrįstai teigti, jog taip veikdamas Bendrasis Teismas pažeidė pačią bylos šalies, kurios pagrindas buvo atmestas dėl šios priežasties, teisės į veiksmingą teisminę apsaugą esmę.

74 Vadinasi, šis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl penktojo pagrindo

Šalių argumentai

75 Šiame pagrinde Graikijos Respublika tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 184–198 punktuose nusprendė, jog šio sprendimo 24 punkte minėtas pirmasis 2011 m. lapkričio 24 d. pranešimas atitiko Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir kad dėl tos priežasties tas pranešimas atliko įspėjimo funkciją, kaip nurodyta Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnyje.

76 Konkrečiau kalbant, Graikijos Respublika iš esmės teigia, kad kompleksinio paramos susiejimo režimo tyrimas buvo susijęs tik su 2009 ir 2010 paraiškų teikimo metais, todėl pirmasis 2011 m. lapkričio 24 d. pranešimas negalėjo būti taikomas ir 2011 paraiškų teikimo metams. Iš tiesų šio pranešimo pateikimo dieną Graikijos Respublika negalėjo ištaisyti Komisijos konstatuotų pažeidimų ir išvengti papildomos korekcijos taikymo už 2011 paraiškų teikimo metus. Neatsižvelgdamas į tai, kad Graikijos Respublika negalėjo imtis korekcinių priemonių už 2011 paraiškų teikimo metus, Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnį ir Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnį, taip pat Reglamento Nr. 1122/2009 11 straipsnio 2 dalį ir 53 straipsnio 6 dalį. Bet kuriuo atveju skundžiamas sprendimas teisės požiūriu nepakankamai motyvuotas.

77 Komisija prašo atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

78 Visų pirma reikia pažymėti, kad Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondas (EŽŪOGF) finansuoja, taikant valstybių narių ir Sąjungos pasidalijamąjį valdymą, pagal Sąjungos teisės aktus patirtas išlaidas. Pagal šį pasidalijamąjį valdymą Komisija privalo atlikti atitikties patikrinimą, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnyje. To reglamento 31 straipsnio 4 dalies a punkte nustatyta, kad negalima atsisakyti finansuoti išlaidų, kurios buvo patirtos prieš daugiau kaip 24 mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadas.

79 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija darytina išvada, kad galutinis sprendimas dėl sąskaitų patvirtinimo turi būti priimtas pasibaigus specialiai rungimosi procedūrai, per kurią suinteresuotoji valstybė narė turi turėti visas reikiamas garantijas savo nuomonei pareikšti (šiuo klausimu žr. 1998 m. sausio 29 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-61/95, EU:C:1998:27, 39 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

80 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnyje reglamentuota atitikties patvirtinimo procedūra ir nustatyti atskiri jos etapai bei nurodytos procesinės garantijos, leidžiančios suinteresuotajai valstybei narei pareikšti nuomonę. Taigi, viena vertus, remiantis Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, Komisija, užbaigusi tyrimą ir tuo atveju, jei nusprendžia, jog išlaidos patirtos nesilaikant Sąjungos teisės aktų, privalo pateikti išvadas suinteresuotajai valstybei narei ir nurodyti, kokių korekcinių priemonių reikia imtis, kad ateityje būtų laikomasi tų teisės aktų.

81 Šiuo klausimu remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija darytina išvada, kad jeigu pažeidimai, kuriais grindžiamas finansinės korekcijos taikymas, nepašalinami po to, kai raštu pranešta apie patikrinimų rezultatus, Komisija turi teisę ir netgi pareigą atsižvelgti į šią situaciją, kai nustato laikotarpį, kuriuo turi būti taikoma aptariama finansinė korekcija (2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, C-157/00, EU:C:2003:5, 45 punktas).

82 Beje, taip pat remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija pažymėtina, kad Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatytas pranešimas raštu turi suteikti galimybę suinteresuotajai valstybei narei išsamiai susipažinti su Komisijos abejonėmis, jog tas pranešimas galėtų atlikti įspėjamąją funkciją pagal tą nuostatą. Darytina išvada, kad pagal šią nuostatą reikalaujama, jog pažeidimas, kuriuo kaltinama suinteresuotoji valstybė narė, būtų pakankamai tiksliai nurodytas tame pranešime raštu, kad valstybė narė galėtų su juo išsamiai susipažinti (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, C-24/11 P, EU:C:2012:266, 27 ir 28 punktus bei nurodytą jurisprudenciją).

83 Kita vertus, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje Komisijai nustatyta pareiga po, jei reikia, surengtos taikinimo procedūros neskirti, remiantis Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniu, Sąjungos finansavimo išlaidoms, neatitinkančioms Sąjungos teisės aktų, „kol valstybė narė veiksmingai neįgyvendina korekcinių priemonių“.

84 Remiantis kartu aiškinamomis pirma nurodytomis nuostatomis darytina išvada, kad, viena vertus, atitikties patvirtinimo procedūra padeda užmegzti Komisijos ir suinteresuotosios valstybės narės dialogą ir ta procedūra iš esmės siekiama, pirma, leisti joms pasikeisti informacija, antra, suteikti valstybei narei galimybę pasinaudoti teise į gynybą, trečia, suteikti jai galimybę įrodyti Komisijos konstatavimų netikslumą ir galiausiai, ketvirta, suteikti galimybę tai valstybei narei informuoti Komisiją apie įgyvendintas korekcines priemones siekiant užtikrinti Sąjungos teisės aktų laikymąsi.

85 Kita vertus, aplinkybė, kad suinteresuotoji valstybė narė neturi galimybių ištaisyti Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytame pranešime raštu Komisijos konstatuotų pažeidimų, neturi reikšmės, nes tie pažeidimai pateko į Komisijos tiriamą laikotarpį. Iš tiesų, jei būtų tvirtinama priešingai, Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnis ir Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnis netektų prasmės, nes būtų leidžiama valstybei narei remtis tariamu materialiu negalėjimu imtis korekcinių priemonių prieš priimant sprendimą dėl finansinės korekcijos, kad taip galėtų išvengti šios fiksuoto dydžio korekcijos.

86 Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 193 punkte Bendrasis Teismas visų pirma pažymėjo, kad pirmajame 2011 m. lapkričio 24 d. pranešime Komisija nurodė, kad tyrimas susijęs su 2009 ir paskesniais paraiškų teikimo metais. Todėl įgyvendindamas įgaliojimus vertinti faktines aplinkybes ir įrodymus Bendrasis Teismas nusprendė, kad 2011 paraiškų teikimo metai patenka į laikotarpį, kurį nagrinėjo Komisija.

87 Priešingai, nei teigia Graikijos Respublika, tik išsamiai įvertinęs pirmojo 2011 m. lapkričio 24 d. pranešimo ir jo priedo turinį, skundžiamo sprendimo 194 ir 195 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija nustatė kompleksinio paramos susiejimo trūkumų už 2009–2011 paraiškų teikimo metus, todėl jis galėjo pagrįstai nuspręsti, kad Komisija pakankamai tiksliai identifikavo aptariamus paraiškų teisimo metus ir kad Graikijos Respublika turėjo galimybę pateikti gynybos argumentus, atsakydama į pažeidimus, nustatytus dėl 2011 paraiškų teikimo metų.

88 Skundžiamo sprendimo 199 punkte nusprendęs, kad pirmasis 2011 m. lapkričio 24 d. pranešimas atitinka Reglamento Nr. 885/2006 11 straipsnio reikalavimus ir atlieka įspėjamąją funkcija, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnyje, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos ir nepažeidė pareigos motyvuoti.

89 Taigi penktasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

90 Remiantis visais išdėstytais argumentais darytina išvada, kad dėl to, jog pirmajam pagrindui buvo pritarta, reikia panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 1 punktą tiek, kiek Bendrasis Teismas jame atmetė Graikijos Respublikos ieškinį dėl 25 % fiksuoto dydžio korekcijos, taikomos už trūkumus identifikuojant ir kontroliuojant daugiametes ganyklas, o likusią apeliacinio skundo dalį atmesti.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

91 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą tuo atveju, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas gali arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą, arba pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

92 Šiuo atveju Teisingumo Teismas turi paskelbti galutinį sprendimą, nes šioje bylos stadijoje tai galima daryti.

93 Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 50 punktu, nustatant, ar aptariamas sklypas turi būti kvalifikuojamas kaip „daugiametės ganyklos“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktą ir Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punktą, lemiamas kriterijus, į kurį reikia atsižvelgti, yra ne tame sklype augančių augalų rūšis, o faktinis to sklypo panaudojimas tipinei su „daugiametėms ganykloms“ susijusiai žemės ūkio veiklai.

94 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, kiek tai susiję su pagalba už plotą 2009–2011 paraiškų teikimo metais, prie ginčijamo sprendimo pridėtoje suvestinėje ataskaitoje Komisija pagrindė 25 % fiksuoto dydžio korekcijos taikymą visiems pažeidimams, padarytiems nustatant ir kontroliuojant daugiametes ganyklas, kurie, kartu paėmus, leido jai padaryti išvadą, jog kontrolės sistemos, turėjusios užtikrinti išlaidų tikslumą, įgyvendinimas turėjo begalę trūkumų ir tikriausiai padarė ypač didelių nuostolių EŽŪGF.

95 Kadangi, viena vertus, 25 % fiksuoto dydžio korekcija buvo pagrįsta visuma įrodymų, iš kurių vienas vis dėlto padarytas dėl klaidingo Reglamento Nr. 796/2004 2 straipsnio pirmos pastraipos 2 punkto ir Reglamento Nr. 1120/2009 2 straipsnio c punkto aiškinimo, ir, kita vertus, tas klaidingas aiškinimas galėjo turėti įtakos Komisijos atliktam kitų jos nustatytų trūkumų aiškinimui, būtina atlikti naują visumos vertinimą ir patikrinti, ar ta korekcijos norma tebėra pagrįsta.

96 Tuo remiantis darytina išvada, kad reikia pritarti Graikijos Respublikos ieškinio, pateikto Bendrajame Teisme, pirmajam pagrindui ir dėl tos priežasties panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame nustatyta 25 % fiksuoto dydžio korekcija, taikoma pagalbai už plotą 2009–2011 paraiškų teikimo metais dėl trūkumų apibrėžiant ir kontroliuojant daugiametes ganyklas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

97 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, jis sprendžia bylinėjimosi išlaidų klausimą.

98 Pagal šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį, taikytiną apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

99 Kadangi dalis Graikijos Respublikos ir Komisijos reikalavimų buvo patenkinta, o dalis atmesta, jos padengia savo bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

100 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

101 Ispanijos Karalystė, kaip įstojusi į apeliacinį procesą šalis, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2018 m. vasario 1 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Graikija / Komisija* (T-506/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:53) 1 ir 2 punktus tiek, kiek, pirma, Bendrasis Teismas atmetė Graikijos Respublikos ieškinį dėl 2015 m. birželio 22 d. Komisijos įgyvendinimo sprendime 2015/1119/ES dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) nustatytos 25 % fiksuoto dydžio korekcijos už 2009–2011 paraiškų teikimo metus dėl nustatytų trūkumų apibrėžiant ir kontroliuojant daugiametes ganyklas, ir, antra, kiek jis priėmė sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.**

2. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.

3. Panaikinti Įgyvendinimo sprendimą 2015/1119/ES tiek, kiek jame Graikijos Respublikai skirta 25 % fiksuoto dydžio korekcija už 2009–2011 paraiškų teikimo metus dėl nustatytų trūkumų apibrėžiant ir kontroliuojant daugiametes ganyklas.

4. Graikijos Respublikos ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

5. Ispanijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

Parašai.